

การรักษาปริมาณน้ำไว้ในพื้นที่ชุ่มน้ำ

เพื่อรักษาความเป็น “พื้นที่ชุ่มน้ำ” และรักษาคุณภาพน้ำให้ดียิ่งขึ้น

คุณลักษณะทางธรรมชาติที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของ “ระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ” คือ มี “น้ำ” เป็นองค์ประกอบและเป็นปัจจัยหลักที่ควบคุมการดำรงอยู่ สถานภาพ และความเป็นไปในระบบนิเวศ พื้นที่ชุ่มน้ำแต่ละชนิด/แต่ละประเภทต้องการปริมาณน้ำอย่างน้อยที่ควรจะมีอยู่ในระบบในช่วงเวลาต่างๆ กันไม่เท่ากัน แต่ “พื้นที่ชุ่มน้ำ” ทุกชนิด/ทุกประเภทไม่ควรอยู่ในสถานะน้ำแห้งถาวรทั้งระบบ หรือน้ำท่วมถาวรทั้งระบบ หรือมีระดับน้ำล้นเกินไป หรือท่วมลึกเป็นระยะเวลายาวนานเกินไปจนพืชพรรณธรรมชาติ หรือสิ่งมีชีวิตไม่สามารถอาศัยหากินอยู่ได้เป็นปกติ

รักษาระดับน้ำ ในแต่ละช่วง
ฤดูกาล และระดับน้ำเฉลี่ย
ตลอดทั้งปีในแต่ละปีให้
เหมาะสม

รักษาปริมาณน้ำในพื้นที่ชุ่ม
น้ำ ภายใต้อาณัติ
“การจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ
โดยรวม”

รักษาเส้นทางน้ำที่เชื่อมต่อกับพื้นที่ชุ่ม
น้ำ ไม่ปิดกั้นเส้นทางน้ำเหล่านี้ ดูแล
รักษาสภาพของ คลอง ห้วย
ลำราง ดังเดิมที่มีอยู่ไว้ให้ดีที่สุด

รักษาคุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์ดี
และเหมาะสมต่อการใช้ประโยชน์
ตลอดทั้งปี

ก่อนตัดสินใจดำเนินกิจกรรมใดๆ
ในพื้นที่ชุ่มน้ำ ต้องวิเคราะห์
และออกแบบ วางแผน รายละเอียด
ด้วยความรอบคอบ เลือกใช้วิธีการ
ที่ถูกต้องเหมาะสม

ประเมินผลกระทบที่อาจ
เกิดขึ้น
กับระบบนิเวศ

ตัดสินใจดำเนินการ
แบบค่อยเป็นค่อยไป

ติดตามตรวจสอบผลการ
ดำเนินงาน และสถานภาพของ
ระบบนิเวศ อย่างน้อย 5 ปี หรือ
มากกว่านั้นอย่างต่อเนื่อง

